

İŞ-EKMEK-HÜRRİYET. MÜCADELEMİZDE Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 10

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU
KENDİ ESERİ OLACAKTIR

emekçi halkımızın yükselen mücadelesi

MİLLİYETÇİ CEPHEYİ DÜŞÜRECEKTİR!

ONBİNLER HAYKIRDI

- ★ MC'nin Düşmesi Halkımızın Mücadelesini Güçlendirir
- ★ MC Gerici ve Faşist Sermaye Cephesidir

Dört sermaye partisinin bir araya gelerek oluşturdukları Milliyetçi Cephe, yani Faşist Sermaye Cephesi... Biz işçilerin emekçilerin yararına olabilir mi? Asla olmaz! Zaten burjuvaların iktidarda olduğu bir düzenin -yani kapitalizmin- her türüsü bizim sınıf çıkarlarımızı aykındır. Çünkü bu düzende biz işçiler, emekçiler sömürülüyor, baskı altında yaşıyoruz, sırtımızda bir avuç parabolü baskın milyonlar kazanıyor.

Ancak, bütün sermaye iktidarları eninde sonunda bizim aleyhimize olmakla beraber, bu MC iktidarı artık hiç çekilmez hale geldi. MC iktidarda kalmaya devam ettiği sürece: Hayat gittikçe daha da pahalılaşacak, buna karşılık ücretlerimiz, maaşlarımız yükselmeyecektir. Tarihte, Seydişehir'de olduğu gibi hakkını almak isteyen işçilere yine MC'nin faşist komandoları, polisler saldırıyor, lericiler ve yurtsever gençlerimiz yine sokak ortasında kurşunlanıyor. Sendikal özgürlüklerimiz kısıtlanacak, grevlerimiz daha çok engellenecek. Bu düzene tamamen son vermek, emekçi halkın iktidarı gerçekleştirmek isteyen sosyalistler ceza evlerini dolduracaktır. Biz işçilerin, emekçilerin kendi siyasi partimizde kendi iktidarımızı için çalışmamız engellenecektir.

Bugün bazı işçi arkadaşlar MC'nin düşürülmesini, CHP'nin hükümet olmasını bir kurtuluş gibi görmekte. Bu büyük bir yanılgıdır. En temelden alıp kısaca özetlersek: CHP bir burjuva partidir, işçi sınıfının partisi değildir. Bu nedenle emekçi halkın çıkarlarını sonuna kadar savunması imkânsızdır. Fakat MC ile kıyaslanırsa CHP, daha ilerici, demokrat ve özgürlükçüdür. Ancak onu bu niteliğine kavuşturana da yine halkımızın mücadelesi ve demokratik özlemleridir.

O halde, bugün MC'nin düşmesi sömürü düzeni son bulmayacak, demokratik halk iktidarı gerçekleşmeyecekse MC'nin düşürülmesi için mücadele etmemek mi gerekir? Aksine! Biz MC'nin düşürülmesi için var gücümüzle mücadelemiz etmeliyiz. Ancak biz işçilerin emekçilerin bu demokratik mücadelesine aktif şekilde katılmamıza MC düşürülebilir. Yoksa ne burjuva parlamenterleri yurttenseverliğe çağırabilir ne de Cephe başkanlarının yeğeninin yolsuzluğunu dile dolamakla MC düşmez. Çünkü burjuva milletvekillerini harekete geçiren sınıf çıkarlarıdır. Yapılacak olan burjuva parlamenterleri MC'yi düşürmeye çağırarak değil, MC'yi düşmek zorunda bırakarak, ki bu da biz işçilerin, emekçilerin yükselen mücadelemizle mutlak başarıyla olacaktır.

Faşizme geçit yok!

TÖB-DER, TİB, TÜTED, TÜMAS, TMMOB, TUS-DER, AYD ANKARA TABİPLER ODASI tarafından düzenlenen «Faşist baskılan ve kıyımları protesto» mitingi kırk binden fazla yurtteseverin, demokratın, emekçinin katılımıyla 13 Mart'ta Ankara'da yapıldı. Yalın bir ön ceden kesildiği ve helikopterlerle izlenen mitingte konuşmacılar faşizmin ancak örgütlü ve geniş yığınları kucaklayan kitle eylemleriyle geriletebileceğini, ancak o zaman faşizme geçit verile-

yeceğini belirtmiş, faşist baskı ve kıyımları anlatmışlardır. Gerçekse Tandoğan Meydanından Kurtuluş Meydanına kadar Opet'a yoluyla yapılan yürüyüş sırasında on binler iş-Emek-Hürriyet, Faşizme nihayetsiz «Bağırız Türkiye» «Kahralsın Faşizm» diye haykırıyorlar. Biliminde birçok devrimcinin gene gözaltına alındığı mitingde «DGM Kapatılmalı» «Referandum hakkımızdır» «MEYAK'a hayır» «141-142 kaldırılmalıdır» pankartları dikkat çekiyordu.

Rüşvet ve yolsuzlukların nedeni: çürüyen kapitalizm

gerçek durum

Geçtiğimiz günlerde, emperyalist - kapitalist ülkelerdeki rüşvet, yolsuzluk, dolandırıcılık olayları ardarda ortaya çıktı. Bu rezil işleri uluslararası büyük şirketlerin, ünlü iş adamlarının, yüksek rütbeli ordu mensuplarının, bakanların, milletvekillerinin yürüttükleri anlaşıldı.

Evet, bütün bunlar burjuva düzeninin çürümüşlüğüne nerelere vardığını gösteriyor. Bizim için bunda yapılacak hiçbir şey yok. Sermayedarlar bütün emekçi halkı sömürün bir avuç azlığına daha da semizleştiren bir düzen ayakta tutmaya çalışıyorlar; bunun için her türlü zulme, baskıya, riyakârlığa başvuruyorlar. Ama bu düzenin temelleri çatlıyor. Kapitalizm kalkmakta olan mezarına doğru hızla sürükleniyor. Burjuvalar, saltanatının sonu gelen her hakim sınıf gibi bu cöküşün bütün plastiklerini, şerefizliklerini bir yığılı gibi taşımak zorundalar. Ve bu yük artık ayağın altına sığmıyor, bir noktadan sonra rezilliklerini gizlemeye hale geliyorlar.

Biz burada birşeyi diklatı çekmek istiyoruz: Bu düzenin değişmesinden yana olan, işçi sınıfının, halkın iktidarı gerçekleştirmek isteyen bizler, halkı olarak sermayedarları her türlü rezilliklerini ortaya döküyor, mücadelemizi sürdürüyoruz. Fakat burjuvalar da yine biz kendimize cabasını elden bırakmıyorlar. Onlar da birbirlerinden basın-yayın organlarıyla bu olayları anlatıyorlar; rüşvetin, yolsuzluğun ne kadar kötü şeyler olduğunu söylüyorlar, namustan, fahişliktan bahsediyorlar. Olayları kişiler plâna indirmeye çalışıyorlar. Her nasılsa yakayı ele vermeye birkaç kişiyi günah tekeli yapıp genel olarak parabolü baskın sınıfını ve sermaye düzenini temiz çıkarmaya çalışıyorlar.

Biz bunun yolumuza çıkaz...!

Birtek Yahya efendinin vergi ladesi sahtekarlığı ortaya çıktı hakkında dava açılıyor, hapse atılıyor diye diğer sermayedarlar temiz çıkmaz olamaz.

Bu soygun, bu talan, sömürü düzeninin, kapitalizmin özünde vardır. Ayrıca bu işin sokkisi gizli de yoktur. Vergi ladesi kanunları, teşvik tedbirleri hep parabolü baskınların soygunlarını kolaylaştırarak, kırdarını artırmak için uygulanıyor. Şirketlerden bir şirketin hür bir teşebbüs olarak daha iyi satış yapabilmek için rüşvet dağıttığı her nasılsa ortaya çıkmakla, soruşturmalara açılıyor, hapis cezasına kesiliyor diye, diğer uluslararası şirketler ve onların paralı usakları temize çıkmaz! Onlar mazlum emekçi halkın arasında SAVAŞ KIŞKIRTKILARI için: egemenliklerini sürdürdükleri için ülkemizde ve daha pek çok ülkede milyonlarca devrimcinin işçi ve emekçi kardeşlerinin KANLARINA GİRDİKLERİ için SÜLÜDLÜRLERİ Onların Dolanmalarında, Marklarında, Liralarda, Vletnam çocuklarının Hırsızlımla, Kardeşlerimizin kanları, patronların-ogalanan emrinde köle gibi çalıştırılan milyonlarca işçinin, yoksul köylünün alınları ve gözyaşları vardır. Ve onların ülkemizi gibi her kalması ülkelerdeki paralı usakları, işbirlikçileri asıl bu suçlara ortak olmaktadır. Herkes kabul etmek zorundadır ki, bu suçlar ortaya çıktıkça devrimci Tecelik Şirket Patronlarının rüşvet suçlarıyla yargılanmaya sıra gelmezdi. İşte, rüşvet, yolsuzluk rezillikleri ancak ve ancak bir parçası, bir yanması oldukları Kapitalist düzene birlikte ortadan kalkabilir. Ülkemizde de çürüyen sömürü düzeninin bu plikillerini ancak sermaye sınıfının egemenliğine son vermeye yok edebiliriz. Ancak, kendi devrimci partimiz, işçi sınıfının partisini öncülüğünde kendi iktidarımızı, DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI gerçekleştirmek sömürü, baskı ve zulümle birlikte bu kokmuş düzenin öğrenc ve zaten işçi sınıfına yabancı olan alışkanlıklar ortadan kaldırılabılır.

Son söz olarak: zaten işçi sınıfının iktidarını gerçekleştirmiş olduğu, sosyalist ülkelere yalnız bir tek suçun cezası idamdir, o da RÜŞ-VET.

FAŞİZAN BASKILARA DUR DİYELİM

● KATLIAMLAR, CİNAYETLER İŞKENCELER KÜÇÜKLEMELİ DÜRDÜRÜLMÜYÜCEKTİR

Geçtiğimiz haftalar faşist cinayetlerin, katliamların olabildiğine yoğun bir şekilde devam ettiği günler oldu. Zeytinburnu'da, Malatya'da, İdli'de en vahşiyane saldırılar yapıldı. Yurtseverler artık açtıkları ağızda katedilirdi. Gene mitinglerde, kimi yürüyüşlerde, kimi sokakta birçok devrimci arkadaş kurşun lanarak öldürüldü.

Bu faşist cinayetler bizlere neler ifade etmektedir?

Ülkemizin ekonomisi altında tutan emperyalizmin yeri ortay; bir avuç tekeli sermayedarın kendi çıkarlarını korumak, kendi düzenlerini korumak için kendi yaptıkları kanunları bile açık açık çiğneyebildiklerini gözlemliyoruz.

Yurtsever gençleri, devrimcileri sınıf mücadelesini geniş boğduran, emekçi halkın kitlesel mücadelesinden kopartıp, bireysel mücadele yoluna itmek istediklerini göstermektedir. Savunma durumunda kalan gençler, devrimcilerin bireyselleşmiş mücadeleye yollanma itmek istediklerini göstermektedir. Savunma durumunda kalan gençler, devrimcilerin «bireyselleşmiş» eylem metotlarını tercih etmek durumunda bırakıp böylece emekçi halkın teşkilatlanması ve

dirmama cabasından ayrı düşemeyiz.

Onların cinayetleri, kitleleri yıldırmaya ve susturmayı politikalarının yanısıradır.

Ama dost düşman herkes bilmektedir ki ölen devrimciler, işçi sınıfını ve emekçi halkımızı kendi iktidarlarını kurmak için verdikleri mücadeleyi daha bilemektedir. O yüzden her ölen devrimci arkadaşın cenazesi onbinlerce yurtteseverin hincini haykırdığı bir miting haline gelmektedir.

Bilmekteyiz ki katliamlar, cinayetleri yoketmek sömürü düzeninin bir parçasıdır. Sömürüyü yoketmek için teşkilatlanmayı hızlandırmak, faşist cinayetleri, katliamları kitleler halinde protesto etmek görevimizdir.

TSİP 1.kongresi yapılıyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, 1. Büyük Kongresi 21 - 24 Mart 1976 tarihleri arasında yapılacak. TSİP'in bugüne kadar yaptığı çalışmalar değerlendirilmesinden sonra Parti'nin gelecek iki yıllık çalışma hedefleri saptanacak olan Kongre çalışmalarını 21 Mart 1976 saat 10.00 da Tepebaşı gazinosunda başlayacaktır. Bölümümüzde ve dağınıklığı her türlü insan tarafından görülebilen sosyalist hareketimizin birliği açısından Kongre'nin önemi büyük olacaktır.

ACIKLAMA

Bugünkü düzende burjuvalar, siyasi iktidarı da, üretim araçlarını da kendi ellerinde tutuyorlar ve radyo, tv, günlük gazetelerle en geniş şekilde propagandalarını yapıyorlar. Böyle bir ortamda işçi sınıfının sesini duyuracak, işçileri, emekçileri burjuva propagandasına karşı yurttesever çağınları karşılayacak yayınları ihtiyacı var. 15 günlük gazeteyle bu işi başarmak güç olsa da Gerçek bu görevi üstlenmeye çalışıyor. Ancak, özellikle ekonomik nedenlerle «Gerçek»in düzenli çıkartılması sağlanamıyor. Sağlanan bazı kırtlar imkânları elinizdeki sayıyı hazırladık ve gazeteyle haftalık çıkarmayı kararlaştırdık; ancak bu konuda abonelerden ve tüt okuyuculardan destek göreceğimizi umuyoruz.

Gerçek

gerçeğin dili

her evden bir şehit beklenmemelidir!...

«Soyun Alparslan Türkeş, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı»

Size bu telgraf yıllarını Milliyetçi Hareket Partisine vermiş bir üye olarak değil, yüreği kan ağlayan bir baba olarak çekiyorum.

Onyediyi yaşındaki lise öğrencisi canım oğlum Ata Yıldırım cuma günü okul dönüşü Abidinpaşa Ükü Ocaklarına kurulan pusuya düşürülme suretiyle anından kurbanı vurularak öldürüldü. Bu acı atmış yaşındaki bir babaya yetmişmiş gibi cenazesi de polisler tarafından ben ve bütün aile fertleri toplanmak suretiyle dövüldükten sonra kocanmış, dini tören bile yapılmamıştır. (1)

Yukarıya aldığımız telgraf geçenlerde faşistlerin alçakça öldürdükleri Ata Yıldırım'ın babasına ait.

«Nusret Yıldırım.

60 yaşlarında... Altısı erkek, dokuz çocuk sahibi. Mesleği bakkal.

Milliyetçi Hareket Partisi Cankaya İlçesine kayıtlı 51 numaralı üye... Dört yıl süreyle İlçe Başkanı, iki dönem milletvekili aday. Son parti kongresinde 32 numaralı delegasyon... MHP'nin Ağrı İl Örgütünü kuran, büyük kongrelerde eksik olmayan, gerek partiyi, gerekse Ükü Ocaklarına müzakere eder ve teberrü'ü adayın bir kişi (2).

Nusret Yıldırım, faşizmin kılı ve kanlı çehresini zamanında görememiş. Kendisinin de mensubu bulunduğu emekçi halk kesimlerini tanıyan, sömüran parabolalarının Faşist Partisi için çalışmış yıllar boyunca...

Son zamanlarda, oğullarının uyarısıyla MHP'ne ve ona bağlı kuruluşların sermayenin uşağı birer cinayet şebekesi olduğuna sezmiş. Ama bu kez de «... Davadan dönenleri vuruyordunuz.» (3) endişesiyle ayrılmış bu halk düşmanı partiden.

Biz Nusret Yıldırım'a kişi olarak ne suçluyor, ne de ona kızyoruz.

Biz «suçun» kişilerde değil düzende olduğunu biliyoruz.

Baba'nın diğer aile fertlerinin acısına bütün içtenliğiyle katılır, başsağlığı dileriz.

Atı, kardeşimizi anti-faşist mücadelede yüzlerce şehidinden biri olarak başımıza basar; Anısını yaşatacağıımıza, mücadelesini sürdüreceğimize söz verilir.

Emekçi baba, analar, kardeşler...

Sizlere sesleniyoruz...

Milliyetçi Cephe partilerinin bir olan, Milliyetçi Hareket Partisi Faşist bir partidir. MC de genel ve faşist sermaye cephesidir.

Faşizm bir avuc parabolasının kanlı diktatörüdür. Faşizm bir emekçiler için kan ve gözyaşı demektir.

Faşistler eli kanlı canlılardır. Bilselerdes bilmeseler de sermayeye yüksek halka düşmanlık ederler.

Mahallelerimizdeki, semtlerimizdeki MHP teşkilatları, Ükü Ocakları ekmeğimize göz koyan, canımıza kasteden cinayet şebekeleridir.

Sosyalistler, ilerilerci, solcular, faşist köflerice, hep parabolalarının bu kanlı sömürü düzenine karşı çıktıkları içinden emekçiden yana oldukları için öldürülmektedirler.

Bu gerçekleri anlamak için; Ükü Ocaklarının ve Diğer faşist yuvaların kapatılmasını istemek için; MC'nin düşürülmesi mücadelesine katılmak için...

HER EVDEN BİR ŞEHİT BEKLENMEMELİDİR.

(1), (2), (3) 17 Mart 1976 tarihli Milliyet Gazetesi.

RÖPORTAJ:

TSİP GENEL BAŞKANI ahmet kaçmaz'la "12 MART,, ÜZERİNE

veya iktidar namzetleri için neler düşündüğü ve uyguladığı, son aylardaki açıklamalardan sonra artık herkesin malumudur. Ancak 12 Mart'a sözcümleri Yunanistan'da olduğu gibi etkili bir CIA parmağından bahsetmek mümkün mü? Bu konuda açık bir bilgi ve fikir yok. 12 Mart'ın çeşitli uygulamaları için, en azından akıl öğretilmiş ve yol gösterilmiş ileri sürülecek çeşitli belgeler var. Ama 12 Mart'a Türkiye'de ne ABD'nin hoşuna gitmeyen bir iktidar vardı, ne de böyle bir aday? Bu açıdan 12 Mart faşizminin tezgâhlarının ardında doğrudan bir emperyalist yönlendirme olduğunu sanıyordum. Tabii bu, özellikle ABD emperyalizminin gelişmekte olan halk muhalefeti ve sosyalist hareketi etkisiz kılmak, bastırmak ve geliştirilmesini müdahale etmek için planları olmadıkları anlamına gelmez. Aksine bunların 12 Mart açısından de pek çok belirtilerini görmüşüzdür.

12 Mart faşizmi yukarıdaki genel tanıma, ana hatları ile uyur. Sosyalist hareketi kendi bir şekilde bastırmak ve sindirmekle yetinmeyen demokratik hareketleri de sindirmiş, işçi sınıfı başta olmak üzere tüm emekçilerin ekonomik-demokratik mücadelesini tümüyle engellemiştir. Popülist görünüşünde varlığını sürdüren ne rağmen 12 Mart faşizminin sınırlı yapacağı olanakları ileri gitmemiştir.

C. 4 — Elbette zaten yukarıdaki açıklamalarımızda bu sorunun cevabını bulmak mümkün üstelik 12 Mart uygulaması, özellikle işçi sınıfının mücadelesine katılarak, bu dönem boyunca işçilerin nispeten değil mutlak olarak da yokaltılmalarına yol açmak suretiyle, ne denli işçi ve emekçi düşmanı bir rejim olduğunu kanıtlanmıştır.

C. 5 — Bu istediklerinizi genel hatları ile yukarıdaki açıklamalardan bulmak mümkün. Kıscaca özetlersek, sosyalist hareketimiz dağılmış ve bu dönem boyunca etkisiz kılınmış olmuştur. Fakat sosyalist hareketimiz, pek çok demokratik örgüt, güç ve kişi sürdürmektedir. İşçi sınıfımız patronların katmerli sömürüne mahkum edilmemiştir. Tabii ki, yatırımlar, teşvik ve krediler açısından yakışsın, küçük ve orta köylünün durumu daha da kötüleşmiştir. Faşist uygulamaları ve anti-demokratik baskılarla işçi yığınları ezilmiştir. Bunlara karşılık tekiler bir jüvazi egemen iktidar içinde yerini güçlendirmiş ve özellikle sanayi kesiminde ağır kârlara ulaşmıştır. Türkiye bu dönem boyunca ABD emperyalizmi için eniş ve birinci bir yer almaktan çıkmıştır.

Bunun bu olumsuzluklara karşılık, faşizmi kendi hayatında bizzat yaşayan işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, faşizme karşı

olan tüm ilerici ve demokrat güçler, faşizme karşı daha bir kinlenerek, ve yenilgisiz oldukları dersle daha bir bilerek, ileriyi düşünerek hiçbir zaman susturulmaya çalışılmaya başlanmıştır. 12 Mart'ın etkisizliği başta gelen güç olmuştur.

C. 6 — Halkımız 12 Mart'a olan tepkisini 14 Ekim 1973 seçimleri ile göstermiştir. Geçen sene yapılan 12 Ekim seçimleri ise, halkımızın iktidarda bulunan MC'nin faşizm özelemlerine gösterdiği tepki olarak 14 Ekim'in bir devamı şeklinde değerlendirilebilir. Bu olgu önümüzdeki kısa dönemde halkın tepkisinin, her türlü baskı, sömür, şiddet ve zulümün, kısıcası faşist tiranizmin sorumlusu olduğu MC iktidarına karşı daha da yoğunlaşacağını gösterir. Ancak bu, sosyal demokrat politikaları, demokrasinin yegane alternatif ve teminatı olduğu anlamına gelmez. Sosyalist hareketimiz mevcut durumun ve güven veremeyen uzlaşmazlığına, sandık meselesinde sosyal demokrasiyi tek alternatif haline getirmektedir. Ama bugün özellikle işçi sınıfımızın çıkarları ve genel çıkarları çok önemli bir bölümü sosyal demokrasiden fersah fersah ilerideki ve sosyalist hareketin birliğini sağlanmasında birlikte bu önemli güç, sosyal muhalefetin başını sosyalizm bayrağı altında çekip gidecektir. Ve karşılıklı olarak sosyalist hareketimizin birliğini sağlanmasında bu güç önemli rol oynayacaktır.

12 Ekim seçimlerinin sonuçları, mitemel bir genel seçimlerde sosyal demokrasinin tek başına iktidarı mümkün olacağını göstermektedir. Böylece bir gelişim hem toplumsal olarak tercih edilir, hem de bir anlamda yararlı olur.

Toplumsal olarak tercih edilir. Çünkü sosyal demokrasinin iktidarı, onun nihai çözüm olmadığını bilincinde olan işçi sınıfı için, faşist özelemler ve aldatılışın anti-demokratik MC iktidarıyla kıyaslandığında, sosyal olarak burjuva demokrasisi anlamında daha ileri bir adım temsil eder.

Toplumsal olarak, sosyal demokrasinin iktidarı yararlıdır. Çünkü, kitlelerin en iyi öğretmen hayatın bizzat kendisidir. Bugün sosyal demokrasisi ve ileride onun bağlı kitlelerin az da olsa bir kısmı yavaş yavaş gerçek kövrünmeye başlamıştır. Emekçi sermayenin birisi prensibi ile iktidara gelecek olan sosyal demokrasinin bunu sağlayamayacağı ve mecburen emekten fersah edip sermayeye kapıldığını gördüğü içinde, umut olmalıdır ki kitleleri kendi deneyimleri ile tanıştıracaktır. İste o zaman sosyalist hareketimize önemli bir güç düşmektedir. Sosyal demokrasinin arzucamızı goren kitleleri, bağımsızlık demokrasisi, sosyalizm doğrultusunda örgütlü ve kararlı olarak yönlendirecektir.

12 Mart üzerine bir hayli yazılıp çizildi özellikle sosyalist hareketimiz üzerine yoğun bir terör uygulayan 12 Mart'ın değerlendirmesi doğaldır. Bu da yapıldı. 12 Mart muhtırası ardından gelen dönemin adı da kondu: 12 Mart faşizmi. Şimdi artık bundan böyle muhtemel 12 Mart'lara karşı hazırlıklı olmanın ve 12 Mart'ları anlamadan önleminin, böylece girişimleri daha baştan akamete uğratmanın, en kısa zaman da toplumun başını böylece belalardan kurtarmanın yolları tartışılıyor ve tartışılmalı. Bu açıdan sorularınıza kısaca cevap vermeyi deneyeceğim.

SORULAR

- 1 — Size 12 Mart muhtırasının verilmesine yol açan Ekonomik ve sosyal nedenler nelerdir?
- 2 — 12 Mart muhtırasının verildiği dönemde dış güçlerin etkisi açısından benzer ülkelerdeki uygulamalar ile bir paralellik sizce kurulabilir mi, kuruluşa nası?
- 3 — Uygulama ve sonuçları açısından 12 Mart dönemi açık faşizm olarak adlandırılabilir mi?
- 4 — 12 Mart gelişmekte olan kitlelerdeki sosyal uyanışı ve demokratik istekleri önleme amacı taşıyor mu?
- 5 — 12 Mart dönemi diye nitelendirilen ara rejimin uygulamasının sonuçlarını kısaca açıklar mısınız?
- 6 — 12 Mart'dan yola çıkarak günümüzde kaç dar bir değerlendirme yaparsak, 12 Ekim Seçimlerinin sonuçları size ne ifade eder?

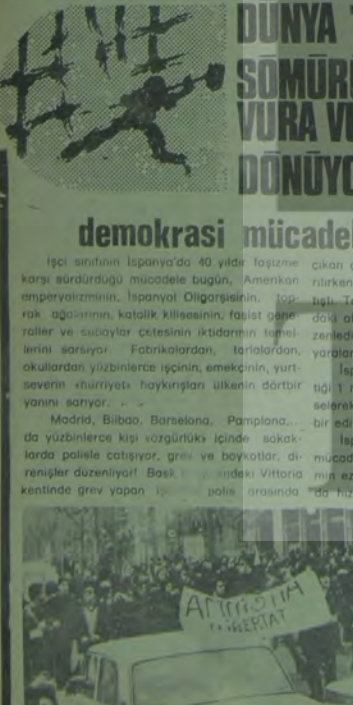
C. 1 — Ülkemiz burjuvazisi, tekelci niteliğine rağmen köklü ve güçlü bir burjuvazi değildir. En büyük desteği emperyalizmdir. Ayrıca, kapitalizm öncesinden kaynaklanan ve bugün mevcut düzene adapte olarak kısmen nitelik değiştiren kısıtlanmış egemen sınıflar, ülke içindeki başlıca mütteliklerini oluşturuyor. Bu nitelikleri ile emperyalizme bağımlı egemen güçler iktidarı son derece anti-demokratik ve halk düşmanı eğilimlidir.

Ülkemizin emperyalizme bağımlı olması, çifte sömürü mekanizmasını da beraberinde getirir. Hem emperyalist metropoller, hem de yerli egemenler Türkiye emekçi halkının alın terine birlikte el koyuyorlar. Böylece yerli egemenlerin sömürü payı başlangıçta kısıtlanmış olur. Buna, bağımlı ekonomik yapıyı sebep olduğu, mevcut kaynakların çarçur edilmesi de eklenince, ekonomi kısa bir dönem sonunda açmazı girer. Bir yanda emekçilerin daha iyi bir hayat için muhalefetinin yükselmesiyle yol açar. Üstelik günümüzde Dünya devrimci sürecinin kararı bir şekilde ilerlemiş, bu mücadelesinin daha da gelişkin boyutlara ulaşması için müsait ortam hazırlar. Öte yandan egemen güçler sömürden kendilerine düşen pay konusunda anlaşmazlığa düşerler. Mevcut kısıtlı burjuva demokrasisi ile iktidarı üstesinden gelmeyeceğini gören, demokrasî ve halk düşmanı burjuvazi, emperyalizmin de açık-kapalı desteği ile, çareyi faşist yönetimlerde bulur.

12 Mart öncesinde toplumumuzun objektif şartlarının yukarıdaki gelişime uygun olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bir de subjektif şartlar değerlendirilmelidir. Faşizmin karşısına en kararlı ve güçlü engel olması gereken sosyalist hareket örgütsüz, bölük parçık ve dağınıktır. Buna karşılık, mevcut düzenin kötülüklerini gören ve ancak köklü bir değişiklik için toplumu kurtarmanın mümkün olacağını kavrayan geniş bir ilerici demokrat potansiyel vardır. Bu potansiyelin belirli ölçülerde daha sonra 12 Mart uygulamasında görev alacak güçlerin içinde de toplanması, burjuvazinin doğrudan bir faşist yönelim yerine, geleneksel şark kuruluşlarıyla da kullanılarak, başlangıçta ilerici ve demokratik desteğini kazancak bir yönetime, «söz» gösterip sağ vermek yönetimeyi tercih etmesini sebep olmuştur.

Kıscaca, egemen güçler hem yükselen halk muhalefetinden, hem de kendi iktidarlarındaki sömürden pay kopma kaygısından dolayı, mevcut kısıtlı burjuva demokrasisi şartlarına yönetemez olmuştular. Halkın muhalefetini tutarı bir şekilde yönlendirecek ve burjuva demokrasisi yerine halkın demokratik iktidarı gerçekleştirice bir halk cephesi hareketi ve onun önderliğini yapan bir sosyalist hareket yaktı. 12 Mart faşizmi tezgâhlandı.

C. 2 — Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin hoşuna gitmeyen iktidardır

DÜNYA SOMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

İspanya'da demokrasi mücadelesi yükseliyor!

İşçi sınıfının İspanya'da 40 yıldır faşizme karşı sürdürdüğü mücadele bugün, Amerikan emperyalizminin, İspanyol Oligarşisinin, Toprak ağalarının, katolik kilisesinin, faşist generaller ve subaylar cetesinin iktidarının temellerini sarsıyor. Fabrikalardan, topraklardan, okullardan, yüzbinlerce işçinin, emekçinin, yurtsavermiş sınırsızlığı haykıran ülkenin dörtbir yanını sarıyor. - - -

Madrid, Bilbao, Barselona, Pamplona... da yüzbinlerce kişi özgürlük için sokaklara çıkıyor, grev ve boykotlar, direnişler düzenliyor! Basque kentindeki Vittoria kentinde grev yapan işçiler polis arasında...

İspanya halkı, 40 yıl süren faşizmin katlettiği 1 milyon evladının cesetleri üzerinde yükselerek, direnişen burjuvazinin kalelerini yerle bir ediyor.

İspanya halkı 1 milyonluk grev ordusuyla mücadeleye eden işçi sınıfı öncülüğünde faşizmin ezilmesi, bağımsızlık ve sosyalizm yolunda hazırlanıyor.

ANGOLA HALKI ZAFERİNİ PEKİŞTİRİYOR!

Bütün ülkelerin işçilerinin - emekçilerinin yürekleri ayıldır Angola için çarpı. Angola'nın işçileri - köylüleri - ilerilerci - yurtseverler, Amerikan destekli FNLA ve UNITA karşı - devrimci örgütleri karşı - MPLA safında birleşerek Angola'nın kuruluşunu gerçekleştirdiler.

Angola, Afrika'nın küçük bir ülkesi. Portekiz faşizminin uzun tarihe sahiptir. Angola emekçilerine yıllarca zulmettiler. Oysa bugün, artık özgürlüğünü kazanmış mutlu geleceğinin temellerini atan bir halk, kendi iktidarını emekçi bağlanarak emin adımlarla ilerliyor. Zaferden sonra Angola Halk Cumhuriyeti birliği çapta millileştirmelere hemen başladı.

Angola zafarı aynı zamanda işçi sınıfının uluslararası birliğinin bir zafarı olmuştur. Dünyanın Angola halkının safında, gerçekliğe karşı savaşmak için onbinlerce devrimci Angola'ya gitti. Sadece, 9 milyon nüfuslu sosyalist Küba'dan onbin devrimci Angola'da, MPLA safında savaştı. Bunun yanı sıra Sovyetler Birliği ve diğer Sosyalist Ülkeler de MPLA'ya milyonlarca ilatlık yardım yapıp mücadeleyi desteklediler.

SBKP 25. kongresi yapıldı

1917 Ekim Devrimiyle, burjuvazinin bir daha geri dönmek üzere iktidardan uzaklaştırıldığı, işçi sınıfının kalıcı iktidarını kurduğumuz ilk ülke Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği oldu.

Kapitalist-Emperyalist dünyaya karşı Sosyalizm savunan Sovyetler Ülkesi gücünü bütün dünya işçilerinin ve ezilen halklarının mücadelesinden desteklenerek aldı. Aynı zamanda dünyanın dört bir yanındaki işçilerin - emekçilerinin mücadelesine fedakâra yardım eden, işçi sınıfının iktidarda olduğu bu ülkeye bütün dünya işçileri «sanayinin» dediler.

Sovyetler Ülkesinin başanları «sosyalizmin» başanlarıdır ve onlar SBKP'nin öncülüğünde kazanmışlardır. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin başanları da bütün ülkelerin işçilerinin - emekçilerinin yolunu aydınlatıyor, aydınlatacak.

15 milyon parti üyesini safında bulunan SBKP, 24 Şubatta başlayan 9 gün süren 25. Kongresi yapıldı. Beşin parti delegesinin katıldığı kongrenin açık konuşmasını yapan Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid Brejnev Sovyetler Birliği halkının hayat seviyesinin kapitalist-emperyalist ülkelere göre çok yüksek olduğunu, ancak sanayi ve tarımda emeğin üretkenliğinin daha da artırılması gerektiğini belirlemiştir. 25. Kongreye sunulan 10 beş yıllık planda Ulusal gelirin % 24-28, kişi başına gerçek gelirin % 20-22 artırılması, emeğin üretkenliğinin sanayide % 30-34 tarımda ise % 27-30 yükseltilmesi öngörülmektedir.

10 beş yıllık plan hedeflerinin, sosyalizmin bilimsel teknik temellerinin geliştirilmesi, halkın maddi ve kültürel hayat seviyesinin daha da yükseltilmesine yönelik olduğu açık olarak görülmektedir.

SBKP Kongresi, Uluslararası Barışın, Bağımsızlık, Demokrasi, Toplumsal ve Sosyalizm geliştirilmesinden yana kararlar olarak sosyalizm uluslararası gününü bir kere daha haykırdı.

«BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLA BİRLEŞİN!»

İŞÇİLER NE DEDİLER

ADANA'DA FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞTI

Bu baskılar Adana Mühendislik, Akademik, ve eğitim enstitü de hemen hergün bir kaç öğrenci dövülüyor ve gözaltına alınırken özellikle Düziçi Öğretmen Lisesinde yoğunluk kazanıyor.

Bu okula atanmış Bilal Öztürk katkısız bir faşisttir. Okul Müdürü olan Bilal Öztürk okulun açılışında konuşmasında burada devrimciler yaşayamaz biz buradadır dediği Bozkurt Şuuru ile yetiştireceğiz. Ve karşı görüşlere hic bir hak tanımayacağız herkes kendini buna göre hazırlasın demişlerdir.

Bilal Öztürk'ün bu konuşmasından bir müddet sonra 8 öğrenci kısa aralıklarla idareye çağırılarak teker teker dövülmüşler ve bunlardan Ahmet Aslan 8, Mihti Avcı'da 5 günlük doktor raporu almışlar ve Bahçe C. Savaşçı'na maraocatt emişlerdir.

Çocuklarına yapılan bu baskıyı kinomak amacı ile 21 Aralık 1975 günü öğrenci velileri bir yürüyüş ve mitingle protesto etmişlerdir.

Bu olaydan rahatsız olan Okul Müdürü Bilal Öztürk ve şurası kısa aralıklarla 31 öğrenciyi Okuldan uzaklaştırmış ancak bunları yetinmeyen okul idaresi 26 Ocak 1976 günü de diğandan getirilerek komandolarla birlikte yatakhaneyi basarak büyük kanlı olayı sahneye koymuşlardır.

10 Mart 1976 günü okul bahçesinde basket oynayan öğrenciler arasından iki yurtsuveni üzerine soldiran 40 kadar komando iki öğrenciyi hafif yaraladılar bu arada komandalardan biri tabancasını çekmek isterken tabanca yere düşmüş ve olayı tetiklediği sanılan Öğretmen Sinasi Öztürk'ün yerden tabancayı olarak tekrar sahibinin baline tetiklediği görülmüştür.

Daha sonra can güvenliğinin olmadığı ve isteklerini bir dilekçe ile Milli Eğitim Müdürlüğüne bildiren öğrenciler halen okulun giriş kapısında boykot halindedirler. öğrenciler bir dilekçe ile Okul C. Başkanına, Başbakan'a, Milli Eğitim Bakanına, Bahçe Kaymakamına ve Bahçe C. Savaşçı'na bildirdikleri halde her hangi bir tepki alınmamıştır.

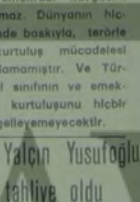
ÖĞRENCİLERİN İSTEKLERİ ŞÖyledir :

- 1 — Can güvenliğimizin sürekli sağlanması.
- 2 — Olayların 26 Ocak 1976 yatakhane saldırı olayını sorumlularının cezalandırılması.
- 3 — Okuldan suçsuz olarak uzaklaştırılan (süresiz uzaklaştırılanlar) tüm arkadaşlarımızın okula geri alınması.
- 4 — Öğrenci kıyımına son verilmesi.
- 5 — Öğrenciler üzerindeki Anti-Demokratik keyfi uygulamaların kaldırılması.
- 6 — Küçük sınıflar üzerindeki Bozkurtlaştırılma operasyonunun kaldırılması.
- 7 — Sınıflarda ders yerine yapılan partizanca propogandaların son bulması.
- 8 — Çevrede partizanca tutumlarıyla tonunan sivililerin okulu adeta karargah olarak kullanmalarına izin ve hilmemesi.
- 9 — Yatakhanelerin açılması.
- 10 — Gücünü haklılığından alan dirençsizden dolayı hic birilmizin cezalandırılması.
- 11 — Tüm idarecilerin değiştirilmesi.

KARŞI FAŞİST BASKILAR

Karşıta, devrimci gençlerin sağlanmasında. Bunun için ve emekçi halkın ortak sağlanması için 55 devrimci mücadeleci faşistleri sindirmiş, taban edinme olanakları ni yok etmiştir. Bu durumda sermaye sınıfının kukulları, nazi artığı komandoların imdadında iktidardan meşru polisler ve Alpaslan Lisesi Karşıtoli faşist baskılar yalnızca Alpaslan Lisesinde değil, tüm Kars halkına, Kars taki tüm ilersilere karşı uygulanmaktadır. TÖB — DER devomli oranıyor, Karşıtoli Halkçı Yurtsever derneği ko-patlıyor...

Yapılan tüm bu baskılar halkımızın gelişen Bağımsızlık, Demokrasisi kavgasını durduramaz. Dünyanın hiçbir yerinde baskıyla, terörle halkın kurtuluş mücadelesi sürdürülmemiştir. Ve Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluşuna hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Yalcın Yusufoglu tahliye oldu

İSP Genel Sekreteri Yalcın Yusufoglu tahliye oldu. Yedi ayda cepteli yazı ve toplantılardaki konuşmalar dolayısıyla tutuklu bulunan Yalcın Yusufoglu tahliye oldu. Y. Yusufoglu hakkında açılan 13 davadan dolayı 178 yıl hapis cezası isteniyor.

Emperyalizm ve ortağı yeni tekelle sermaye emürünün sürdürüyor. Hemde her gün artıyor. Bu somuru düzenin karşı çıkan ve perçekleri söyleyen insanlara zulüm ve terör uyguluyor. Zindanlara atıyor. Faşist Mussolini İtalyasından öldü 141-142 maddelerle yidirmaya çalışıyor; Hemde hergün utanmadan Demokrasi, Hürriyet, İki özgürlüğü üzerine nutuklar atarak.

TSP üzerinde kurulduğundan bugüne özel olarak baskı uygulanmaktadır. Başta Genel Sekreter olmak üzere şimdiki kadar yüzlerce partili gözaltına alınmış, tutuklanmış, hüküm giymiştir. Halen GYK üyesi ve Meras in başkanı Hüseyin Gürcan «Polise hakaret» gerekçesiyle mahkûm edilmiştir. Gene Adana il üyelerinden Abdurrahim Gonir tutuklu bulunmaktadır. Ayrıca yüzlerce partili hakkında çeşitli nedenlerle açılan davalar devam ediyor.

İŞÇİ VE İŞÇİYİ SAVUNAN TÜM ARKADAŞLARIMA

Elimizden alınmak istenen benliğimiz, insanlığımızı grevler, mitingler ve dirençsiz halkta, patronlara bildirmiyoruz. Çok iyi ama bizim esas gayemiz kendimiz olmayalım kendi ayığımız, günlüğümüz ve rahatımız için çalışmayalım tüm insanları ve bizim kardeşlerimiz olan geçecek nesillerin rahatını düşünüp ona göre örgütlenelim, kurullar kuralım bu bozuk düzeni gürük yıkabilmek için. Grevler yalnızca patronu yidirmek için sadece onlar kör etsin diye çalışsın elimiz, ayaklarımız gözlerimiz işçileri, emekçi halkımızı doğru yola gitmek isteyen halkımızı, Dilimiz çalışsın doğru yolu göstermek için yolumuzdan sapmazlar. Elimiz çalışsın, yazsın gallet uykusu da uyuyunlar, yaratın yurduğumuz kalın hava bu bozuk düzeni yıkmak için. Haykıralım hep birlikte faşistlere ölüm diye, haykıralım hep birlikte faşistlere ölüm diye, haykıralım hep birlikte gelecek nesilen bu düzenden kurtarabilmek için, Haykıralım hep birlikte yavaşın TSİP ve kahrolsun faşistler diye vellohis çalışalım ama parı kazanmak için değil kendi düzenimizi kurmak için.

Günyayın SARIKAYA
Nahihan Yenice Kaya

Ayrıca uzun ölümlü için yayınlamıyoruz bazı mektup ve yazılarda da yurdun her tarafında yoğunlaşan işçi baskı, kıyam soldiran anlatılıyor, ve bunların başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımızın bağımsızlık, demokrasisi, Sosyalizm mücadelesini durduramayacağı, öni, ancak bu işçiler soldiranlar karşı mücadelelerini daha güçlü yürütülebilmesi için anti-faşist gücününün oluşturulması gerektiği vurgulanıyor.

«Okulda can ve eğitim öğretim güvenliği kalmadı, Heron soldiranlar uğruyor. Okul Müdürü faşist olmayan okuldan koruyamı devam edemediği sık sık tekerlerini. Birçok arkadaşımız okulu terk ederek mamekellerine gittiler. Çünkü okulda gremedimiz süre devamızlıktan sayıldı ve böylece birçok devrimci devamsızlıktan sınıfta kaldı. Ayrıca sürekli olarak hareketlere uğruyor. Okul MHP'nin yuvası haline getirdi.»

«Faşistler, sömürücüler ve halk düşmanları şunı iyi bilirler. Halkımızın kurtuluşu, özgürlüğü, mutlu ve insanca yaşaması için mücadele veriyor. Hiçbir baskı ve zulüm biz mücadeleden alıkoyamaz, yidirmaz. Halkımızda olduğumuz güle mücadeleleri sürdürüreceğiz. Bu yolda ölümlü bile kuraklarız.» (Akshehir lıkogretmen okulu devrimcileri adına bir öğrenci)

«Yapılan formlerde öğretmenler tarafından faşist MHP'nin söze doktrini olan Döküz İpek anlatıldı ve bu doktrini bilmeyenleri Türk alamayacağı söylendi.

«Böylesine isteklerini yasalara ne denli yidirdiye açılır (!) Anayasamız, hukukun rafa kaldırıldığı bir yerde bizler demokrasiden yavaş, çıkarılmamız emekçi halkımızın çıkarılardan ayrı görmüyoruz. Gerçek kurtuluşumuz işçi sınıfımızın öncülüğünde gerçekleştirilecek olan emekçi halkımızın «Demokratik Halk İktidarı» görünüyor. (İsparta Eğitim Enstitüsü Devrimci Öğrencileri)

«Önümüzde şimdiki tek yol var. Faşizmi parietmek, onu aklılığın kalarıda açmasızca boğmak. Bu açmada lıvedı görev budur. Gerçekten devrimci olduğuna savunan herkes bu ikece gücünü oluşturmak için elden gelen her türlü tedabiriği yapmalıdır.»

«Faşizm yenilecek... Faşizm boğulacak... Faşizm inile tıklacak... Bu üç sözü yalı gibi yuvarlamak faşizmi parietmek, oküne onun tırmanığını hizlandıran. Kararlı ve sağlam bir Anti-faşist cephe oluşturulmadıkca da 1930 lıncı Almanya'sındaki senaryoyu yuvarlamak Türkiye'yi hiçbir efsanevi güc kurtaramaz. Ve sosyal demokrasinin yaladı sözlerine alınarak beklemek zaman kaybı oia çok gibi kazanılan mevzilerin da birer birer elden gitmesi demek olacaktır.»

«Sentez şudur: Anti-faşist bir cephenin oluşturulması ve mücadelesinin sadece teorik değil ve fakat özellikle pratik alanda da sürdürülmesi zorunludur.»

(Mazıdağ'ından bir devrimci)

SINIFIMIZ SAFA GELSİN

Gerçekleşsin sosyalizm. Fakirler refaha gelsin. Bırıyuya yer yok bu sınıfımız safa gelsin.

Akso damla damla kani Kırıp geçirin her yanı. Kapitalizmin boğ düşünmanı Sınıfımız safa gelsin.

Tek yumruk halinde duran Toplum uğruna can veren Kapitalizmi öldüren Sınıfımız safa gelsin.

Ölüm gününde de coşan Kurtuluş için savağan Bütün engeliler aşan Sınıfımız safa gelsin.

Bütün gün kendini yoran Bütün haksızlıkları gören Bugünden yanni kurcan Sınıfımız safa gelsin.

Necatı DEMİRCİ

C 1 — Bu konularda fazla bilgim yok ama herhalde kendi aralarında anlaş yapılıyor.

C 2 — Bunlar duyunca üzülüyor. Vergilere azıcık gelirmizden büyük para kesiliyor hemen benden kesilen vergiler geliyor aklıma.

C 3 — Bu işler düzelmez çünkü patronlar bu tür işlerin yapılmasından yararlanır. Kanunlar tatbik edilmiyor. Düzeltileceğini zannetmiyorum, fakir her zaman ezilir.

NECATI DEMİRCİ (İşçi) Oto-Metal

C 1 — Ben aslında savaşa karşıyım bu yüzden silah almına karşıyım. Fakat halktan birbirine düşürmek için işkırıkçilik yapıyorlar. Bu aslında emekçilerin mücadelesini önlemek için. Bu işçileri yani ruşveti de devletteki parabolardan insanların adamları sayesinde boğuyorlar.

C 2 — Bu işleri yapanların en ağır şekilde cezalandırılması gerekir. Bizlerin parasını aldığı için üzülüyorum. Çalışmasına müsade edenlere de o kadar kırıyorum.

C 3 — Yalnızlık ve ruşvetlerin önlenmesi mümkündür, fakat bu düzende patronlar iktidarda olduğu için onlar ruşvet ve yalısızlıkdan tarafdır. Önlenememesi için bu iktidarı den buna benzer iktidarlara yerine devrimci bir iktidar gelmesi gerekir. Bu devrimci iktidar bu tür olumsuz olayları mutlakla önleyecektir.

SANIYE ANDİC (PTT telefon montajcisi) (grevde)

C 1 — Konular ruşvet verilmesine, işlemlerine müsait bunların arkası kuvvetli olduğu için korundukları için bunu başarıyorlar. Mesela Yahya Demireli Başbakanın yeğenisidir. Bunu yapanların hepisi patronlar, zenginlerdir, bir tane işçiyi raslayamazsınız.

C 2 — Bu insanlara en ağır cezalarını verilmeli. Ölüm cezası vermek lazım.

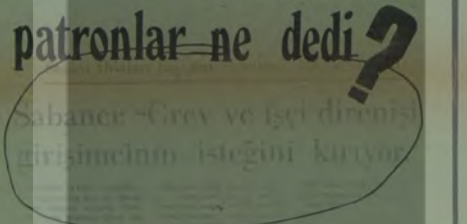
C 3 — Bunlar bu hükümetlerin kabanatlarıdır. Bu hükümetler işçiyi düşürmüyor. Demirel ve ona benzeyen hükümetler ruşvet ve yalısızlıkları önlemiyor. İşçi için, devlet için çalışan hükümetler bu ruşvet ve yalısızlıkları önleyebilir.

HAMZA ELİGÜL (Benal fabrikasından atıldı) (işçi)

C 1 — Ben aslında savaşa karşıyım bu yüzden silah almına karşıyım. Fakat halktan birbirine düşürmek için işkırıkçilik yapıyorlar. Bu aslında emekçilerin mücadelesini önlemek için. Bu işçileri yani ruşveti de devletteki parabolardan insanların adamları sayesinde boğuyorlar.

HALLİ ÖZCAN (PTT işçisi) (Grevde)

C — Süleyman Demirel'in başbakan olması dolayısıyla kanunsuz ihracat yapılmış olduğuna ve faydalandığı inaniyorum. Vergi idaresini uygun görmüyorum. Asgari ücretle çalışan işçiden vergi alınırken ihracat yapan tüccara vergi idaresi niçin yapışsın? Bu sistem zenginleri daha zengin yapıyor. MC iktidarının sermaye sınıfı üzerine kurulmuş olduğu açıkça meydandadır. O yüzden MC'nin işçiyi ve emekçileri karşı patronlardan yano almasını normal karşılıyorum işçilerin aleyhine olan bütün konulara karşıyım.

patronlar ne dedi?

Sabancı Grev ve işçi direniş girişimcilerinin işçiyi korudu

lüksü ve harcamaları için kullanıyorlar. Ama binlerce işçinin emeğinin gopedilmesiyle sağladığı artı-değerin hepisi bu şekilde tüketiliyor. Geri kalan kısmı nasıl kullanılıyor? Bu, artı değerin bir kısmının yani sermaye haline getirilmesiyle tüketilir. Kapitalist, tekelleri şartları altında yorabolmek için sermayesini sürekli arttırmak ve böylece her defasında daha fazla artı-değer elde etmek zorundadır. Kapitalist ekonominin planı ve amacı bir üretim tarzına sahip olduğu için burada, kapitalistler arasında kıyasıyla bir rekabet vardır. Kimin üretim şartları daha iyiyse onun mali daha çok satılır, o daha çok kâr eder, berbersizler harabim gider. Bu yüzden her kapitalist kendi üretim şartlarını sürekli mükemmelştirmek, yenilemek zorundadır. Bu da ancak, her seferinde sermayesini artırmakla, üretime yeni sermayeler sokmakla mümkündür. Bunun için gerekli kaynaklar ise ancak tek bir yerden sağlanabilir, o da bir önceki üretimde elde edilmiş olan artı-değerdir.

Demek ki kapitalistler elde ettikleri artı-değerin bir kısmını kendi özel tüketimlerine bir kısmını da yeni, ek sermaye yatırımlarında kullanırlar. Artı-değerin böyle sermayeye dönüştürülmesi sermayenin birikimi ve sermaye birikimi temel üzerinde yapılır, yani her seferinde daha büyük sermayeye başlayan üretimde de emiletilmiş yarıdan üretilir. Kapitalist üretim tarzı bu genel eğilimle yeniden üretimler bütünüdür. Kapitalist üretim tarzı sermaye birikimi ile, yani sermayenin ve somutların sürekli artması ile birlikte gelişir.

Sermaya dönüşen artı-değer, işçilerin ödenmemiş emeğinden başka birşey değildir. Bunun bir önceki üretim sürecinde üretilindiği ve kapitaliste geçtiğini görmüştük. Demek ki ücretli işçilerin sermaye tarafından sömürülmesi, ödenmemiş emeklerine, kapitalistler tarafından el konması, üretimin genel eğiliminde bir şart olmaktadır. İşçilerden sömürülen devrimci sermayeye dönüştürme ve üretimini daha geniş çapta yapılmasını sağlamakla, yeni yeni işçilerin üretime dahil edilmesine yol açmaktadır. Yeni üretim sürecinde kapitalist işçilere, eski üretim sürecinde kapitalist işçilere, eski üretim süreçlerine kendilerini sömürerek biriktirdiği sermayenin bir kısmını ücretli olarak ödemektedir. İşçi, karşılığında işgücünün satıldığı dönemden önceki ücretli üretilmiştir... Kapitalistler bunda hiçbir katkı yoktur. Fakat işçi bunu, yani ücretini, önceden kendisi yaratmış olsa bile, kapitalistten ancak o yarıdan artı-değer üretmesi şartıyla alabilmektedir. Kapitalist bütün bunları üretim araçlarının mülkiyetine sahip olduğu için yapabilmektedir.

sermaye birikimi

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

Kapitalist toplumdaki kapitalist üretime başlarken üretim araçlarının sahibi durumundadır. Buna karşılık işçi, aynı üretim sürecinde üretim araçları ile arısında herhangi bir mülkiyet ilişkisi olmadan yer alır. İşçi yapabileceği için kapitaliste kendi işgücünü satmak zorundadır. İşçinin emeği ile üretim sürecinde üretilen ürün, üretim araçlarının sahibi olduğu için patrona geçer. Üretim sürecinin başında, yalnızca üretim araçlarının mülkiyetine sahip olan kapitalist, bu sürecin sonunda bundan başka üretilen ürünün de sahibi olmuştur.

GEMİŞLETİLMİŞ YENİDEN ÜRETİM

Üretim sürecinde kapitalistlerin elinde artı-değer geçmektedir. Bu değer nasıl kullanılmaktadır? Kapitalist tabii ki bunun bir kısmını, kendinin ve ailesinin özel tüketimi.

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

Kapitalist toplumdaki kapitalist üretime başlarken üretim araçlarının sahibi durumundadır. Buna karşılık işçi, aynı üretim sürecinde üretim araçları ile arısında herhangi bir mülkiyet ilişkisi olmadan yer alır. İşçi yapabileceği için kapitaliste kendi işgücünü satmak zorundadır. İşçinin emeği ile üretim sürecinde üretilen ürün, üretim araçlarının sahibi olduğu için patrona geçer. Üretim sürecinin başında, yalnızca üretim araçlarının mülkiyetine sahip olan kapitalist, bu sürecin sonunda bundan başka üretilen ürünün de sahibi olmuştur.

GEMİŞLETİLMİŞ YENİDEN ÜRETİM

Üretim sürecinde kapitalistlerin elinde artı-değer geçmektedir. Bu değer nasıl kullanılmaktadır? Kapitalist tabii ki bunun bir kısmını, kendinin ve ailesinin özel tüketimi.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

PTT İŞÇİLERİNİN GREVİNİ Iokavtlar ve saldırılar engelleyemez!

PTT işçileri, sendikaların Yeni Haber-İş vasıtasıyla PTT Genel Müdürlüğüyle İstanbul'da ki iş yerleri için yaptıkları toplu sözleşme görüşmelerinde işverenlerin anlaşmaya yanaşmaması üzerine Telefon Başmüdürlüğü PTT Fabrika Müdürlüğü, Taşatlar Müdürlüğü ve beş şantiyede grevye başladılar. İşveren görüşmelerinde iki yıl için 20 lira teklif etmiş, bunun dışında hiçbir şartı kabul etmemişti. Grevin başladığı işyerlerinde de PTT Genel Müdürlüğü Anayasanın 42. maddesini çiğneyerek lo-

kavt ilan etmişti. Bununla da yetinilmedi, grevün ilk günü faşist komandolar grev yerine saldırıya geçti. İşçilere taş, sopa ve zincirlerle saldırılan patron uşağı komandolar grev yerindeki pankartları yırttı.

PTT işçilerinin grevinin kırılmak için yapılan bu baskılar, ege-men güçlerin sözcüsü siyasi iktidarın emekli halk karşı uyguladığı faşist uygulamaların bir parçasıdır. Daha dün 400.000 işçi memur yapılmak istenmiş, direnişler polis ve panzerlerle kırılmış, Seydişehir'de, El-

ka'da, Tarih'te faşist komandolar işçilere saldırılmış, işçile-

rin, yurtseverlerin, köylülerin, tüm ilericilerin bağımsızlık - demokrasi mücadelesini emek için baskılar yoğunlaştırılmıştır. Bütün bu saldırılar ve baskılar MC'nin halk düşmanı olduğunun belgeleridir. Fakat bu halk düşmanları işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesini durduramıyorlar. Bu mücade- lenin bir parçası olan PTT işçilerinin grevi de tüm baskı ve saldırılara rağmen mutlaka başarıya ulaşacaktır.

emvada grev devam ediyor

DEVA Holdinge bağlı bu işyerinde cici hanımların loşyonları ve kokuları üretiliyor. 250 kişinin çalıştığı bu işyerinde grev 6 Ocak 1976'da sendikaların PETROL KİMYA - İŞ yaptığı çağrılardan birine katılan işveren diğer toplantıya katılmamıştır. Katılmadığı toplantıya bir mektup göndermiştir. Çok enteresan olan bu mektupta Patron şunları söylüyor: İşveren ile işçi arasına kimse girmez «EVMA işçileri ise şöyle hak ediyor: «Evet, ekonomik mücadelemizde temsalcimiz Petrol Kimya-İş'dir.»

EVMA işçileri şu hakları almaya dek mücadelede kararlı olduklarını bildiriyor:

- a - İki yıllığına 1200 - TL zım
- b - Kadem tazminatı 45 gün
- c - Üç ikramiye
- d - Kırdan % 5 hisse

Gazetemiz muhabiri grev yerinde vardığında 250 işçi birden hayli cekiyordu ve Grev Gözcüsü EFRAZ ARICA şunları söyledi:

— Mücadelemizi devrimci karakterli sonuna kadar sürdüreceğiz arkadaşlarımızın morali son derece yüksek. Bu grev bizim için tam bir okul oldu bütün direniş ve grevlerdeki arkadaşlarla beraber.

Doğan Lastik direnişinden çıkarılan ders

4. Levent'te Doğan Lastik adında bir işyeri vardı. Bu işyerinde 170'e yakın işçi çalışıyordu. İşçiler DISK'e bağlı Lastik-İş sendikası üyesiydi. Patron Şükrü Doğan işçilerin toplu sözleşmeden doğan haklarını vermemekte ayak dırıyordu.

İşçilerin memnuniyetsizliği işçi sınıfı biliminden sapsız bir takım gruplar tarafından yanlış yerlere sürüldü. İşçilerin kendiliğinden gelime hareketlerini desteklemeyiz diyen DISK ve Lastik-İş yöneticileri zor durumda olan işçilere yardım etmektekindir; 170 işçinin işten atılarak açlık ve sefaletin kucagina itilmesine göz yumdular.

Oysa bu olayda T. S. İ. P. ileri direnişin başarılması için Doğan Lastik işçilerine «Sendikamızın, ne pahasına olursa olsun, desteğini sağlamamak,yaklaşık Lastik-İş sendikası İstanbul şube seçimleri için şimdiden diğer fabrikalara birlikte işçilerin sendika yönetimine gelmelerini sağlamak için dayanışma kurmak, Sosyal Demokratların yönetimine bulunduğu DISK ve Lastik-İş yöneticilerinin işçilerin pazara çıkararak işçiler önünde teşhir etmek gerektiğini» önermişlerdir.

40 gün süren zorlu direnişten sonra iki işçi sınıfı düşmanı çizginin ihnetine uğrayan Doğan Lastik işçileri Patron Şükrü Doğan'ın ileri sürdüğü kendilerinin kabul etmediği şartlarla anlaşma yapmak zorunda kalmışlardır. Ancak bugün fabrikada çalışan 170 işçinin 169'u bugün yukarıda da belirttiğimiz gibi iki işçi sınıfı düşmanı çizginin ihnet derecesindeki davranışları sonucu patron tarafından işten atılarak açlık ve sefaletin kucagina itilmişlerdir.

OKMEYDANI SSK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

MC'nin faşist saldırılarının bir parçası olan işçi sınıfının birliğini bozmaya yönelik işçileri me-mur yapma teşebbüsü DISK'e bağlı Has-İş üyesi olan Okmeydanı SSK işçilerinin tepkisiyle karşılandı. Bunu fırsat bilen işveren durumundaki SSK yöneticileri 35 işçinin işlerine son verdiler.

İşçilerden kesilen aldatıcıları kullanan SSK'nın başındaki bu yöneticiler karşı, Has-İş üyesi 35 SSK işçileri direnişlerini Okmeydanı hastanesi önüne kurdukları

POLİS.MECİDİYEKÖY YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNİĞİNİ BASTI

27 Şubat Cuma günü saat 13'te Mecidiyeköy Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği devletten kolluk kuvvetleriyle basıldı. Çevre halkının sorunlarıyla ilgilenen, gençlerin kültürel gelişimine katkıda bulunmaya çalışan bu dernek polisin hışmasına uğradı... Üç kamyon polis ve MIT'in çok sayıda tımarı önce dernek binasına kordona aldılar, sonra odaları «yangın yerine» çevirip içerdikleri sekiz zenci olarak gittiler. Bu müthiş (1) operasyon sonucu p-ili sin ne gibi suç unsurları bulunduğuna merak konusudur, ama yapılmak istenen şey yasaların uygulanması değildir kuşkusuz. Amaç çevre halkını sindirmek, gözdağı vermek ve gençlerin halkın mücadelesinde yer almalarını önlemektir.

Faşizme karşı mücadele kararlılık, uyanıklık ve dayanışmayla yürür. Ülkemizde faşist saldırıların ve faşizan baskıların yoğunluğu bilinen bir gerçek. Fakat bu gerçek, baskıların koniksizlenmesini gerektirmez. Oysa «hür basını» için saldırılar, polis baskıların cekici haber niteliğini yitirmiş görünür.

Tüm ilerçiler, demokratlar, sosyalistler, tüm ilerçil örgütler, polis yasa dışı baskılara uyguluyor, halkın dayanışma, mücadelesini engelleyemiyor. Bu baskılara karşı mücadele, örgütlü ve bilince saldırılara karşı koymak ta bizim görevimiz. Yasa dışı baskılara omuz omuza mücadele edelim.

Mecidiyeköy Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği kapatılmamalıdır. Kahrolsun halk örgütlerine yöneltilen saldırılar. Yaşasın örgütlü mücadeleimiz.

tasas işçileri temsilci seçimine hazırlanıyor

Çeviz TASAS işçileri kendilerine tereddüt, mukaveleli işçilerin işten atılmaları sırasında direniş kırıcı davranışlarda bulunan, işçi aristokrat temsilcileri yerine işçi sınıfının mücadelesine gönüllü vermiş, bilimsel, müdaceleci bir temsilci kadrosu çıkarmak için çalışıyorlar.

TASAS İŞÇİSİ ARKADAŞLAR. Önemzdeki günlerde, temsilcilerimizi seçecek ve işverenin karşısına daha güçlü olarak çıkacağız.

Arkadaşlarımızın bildiği gibi fabrikamızda uzun yıllardan beri süre gelen mukaveleli işçiler sorunu vardı. Bu sorunun çözümü elbette gerçekçi bir açıdan Tasaş'lı işçiler ve onların temsilcilerinin getirmesi gerekiyor. Hemen o günleri hatırlayalım; ve sorulum acaba bu meselede temsilcilerin (İbrahim Vâhiti, Halil Tokun, Selâhattin Kararsoylu) tutumu hangi yönde oldu. Sözde temsilci, arkadaşlarımızın haklı çıkışı ve bu nedenle doğrudan doğruya direnişlerini kendi dar görüşü ve menfaatleri açısından konulsuz ilan ediyor, bu konuda patron temsilcisi Sabahattin'den daha ileri gidiyordu.

Oysaki bu temsilci arkadaşlarımızın görevi diğer geçici arkadaşlarımız sendikamız MADEN-İŞ'e kayıt ederek bizlerinde onların yanına yer almamızla sonuçlanacaktı. Yaptıkları arkadaşlarımız? Hayır yapılmıyor... Yaptıkları tek şey işçileri (bizleri) bölüp güçsüz düşürerek patronun ekmeğini yitirdiler.

Bu ortamda sendikamız ne kadar devrimci, ilerçil olursa olsun, bizden omuz alamadığı müddetçe ne bizler nede sendikamız hak ettiğimiz yere varamıyoruz.

Bizim bu temsilcileri görevden alarak yerine genel, dinamik ve hepsinden önde bilginçli arkadaşlarımızı görev başına getirmek artık güncel ve kaçınılmaz olmuştur. ÜRETİMİN BİLENLER, YÖNETİMİNDE BİLECEKLERDİR. YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ. YAŞASIN TASAS İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ. YAŞASIN İŞÇİLERİ

8 mart dünya emekçi kadınlar günü

ANALAR, BACILARI
Fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda çalışan analar, bacilar!

Bugün 8 Mart, Emekçi Kadınlar Günü. Bugün BİZİM GÜNÜMÜZÜ BUGÜN BÜTÜN DÜNYA EMEKÇİ KADINLARININ BİRLİK ve DAYANIŞMA GÜNÜ.

Dünyanın her yanında sömürülüyor, baskı ve zulme karşı mücadele eden tüm emekçi kadınlar bugün kutlu oluyorlar. Bugün, emekçi olarak, ana olarak hepimizin kalbi ortak amaclar için çarpıyor. Her türlü baskı ve zulümün ortadan kalktığı, insanı insanı sömürmediği daha güzel bir dünya için, 8 Mart mücadelemize ışık tutuyor.

Analar, bacilar!
Dünyadaki emperyalist güçler ve onların yurdumdadaki ortakları olan bir avuç parobabası, bugünü unutturmaya ve halkımızın gözünden sokılmaya çalışıyorlar.

Çünkü onlar; işçi sınıfımızın ve emekçi kadınlarımızın uluslararası birliğinden ve dayanışmasından korkuyorlar.

Çünkü onlar; kadınlarımızın örgütlenmesinden, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizmden yana tüm güçleri birlikte, işçi sınıfımızın öncülüğünde ortak mücadele vermesinden korkuyorlar.

Çünkü onlar; işçiliğin, pahalılığın, açlığın, cehaletin, cinayetlerin gerçek sorumlularının anlaşılmasından ve kendilerinden hesap sorulmasından korkuyorlar.

Analar, bacilar!
Sizler fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda düşük ücretle, boğaz tokluğuna çalışırken; topluma hama ana olarak, hem emekçi olarak iki yönü bir katkıda bulunduğunuz halde, iki kot sömürülüyor ve eziliyor.

Onların kadınlara, yani burjuvaların, yurdumuzu emperyalistlerle birlikte sömüren bir avuç parobabasının kadınlara ne yapıyorlar? Çaylarda, kumar salonlarında, balolarda eğleniyorlar! Senin bir aylık kazancını bir günde güzelik uzmanlarına yatırıyorlar! Onlar kır milyonun açlığı ve sefaleti üzerinde keyif alıyorlar!

Onlar, 8 Mart'ı, Dünya Emekçi Kadınlarının sömürülmesi ve zulme karşı dayanışma gününü, BİZİM GÜNÜMÜZÜ bizden sokılmaya çalışıyorlar. Fakat biz, bütün engellemelere rağmen, her 8 Mart'ta daha bilginçli, daha kararlı, daha örgütlü olarak, bugünü, GÜNÜMÜZÜ kutlayacağız!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde acil isteklerimiz şunlardır:

- Analık toplumsal bir işlev sayılmamalıdır.
- Kadın-Erkek ayrımını gözeteaksiz, eşit işe eşit ücret verilmelidir.
- Eğitimde, iş bulmada vb. fırsat eşitliği sağlanmalıdır.
- Kadın sağlığına zarar veren iş alanlarında kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.
- Çalışan kadınlar için gerekli sağlık koşulları sağlanmalıdır.

8 Mart Dünya ve Türkiye Emekçi Kadınlarına kutlu olsun!

Yaşasın Dünya emekçi kadınlarının emperyalizm, faşizm ve her türlü gericiliğe karşı devrimci birliği ve dayanışması!

Yaşasın Türkiye emekçi kadınlarının Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizmden yana mücadelesi!
Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ
ANKARA İL ÖRGÜTÜ

Köşem bistro işçileri, işvereni dize getirdi!

Oleyis'e bağlı işçiler, ücretlerin zamanında ödenmemesi, sosyal hakların verilmemesi ve işten çıkarılmaları karşı 2 günlük bir GREV sonucunda, işlen atılan 17 arkadaşımızın işbaşı yapmalarını ve haklarının tam ödenmesini sağladılar. Grev'i çevredeki bütün işçiler desteklediler.

İliseliler, ölen arkadaşları için yürüdü

İSTANBUL Vefa Lisesinde okuyan bir grup öğrenci, Çağaloğlu'na kadar yürüyüş yaptılar ve bir yatağı öğrencinin ölümü nedeniyle Millî Eğitim Müdürlüğüne siyah çelenk bıraktılar.

Okulda doktor bulunmadığını, 4 — 1 öğrencisi, yatağı okuyan Giresunlu Fehmi Turan'ın da ilgisizlik nedeniyle öldüğünü söyleyen öğrenciler, Fehmi Turan'ın tetanoz yüzünden öldüğünü, hastahaneye gitmesi için de okul idaresine izin verilmeyenini, ancak Cumartesi günü birden komaya girdiğini ve arkadaşları tarafından götürüldüğü Caba ve Çarşıbaşa Hastahanelerinde de yer yokluğu gerekçesiyle kabul edilmezler diye tekerlediğini iddia ettiler.

Yatılı öğrencilerin durumlarının iyi olmadığını, yatakhanelerinin kalitefericilerinin yanmadığını, duşlardan sızık su akmadığını ve yemeklerin kötü olduğunu söylediler. Öğrenciler bu durumların düzelmesine kadar, boykot yapacaklarını belirttiler.

TOT İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'E GEÇTİLER

Hürriyet mahallesinde sarmasığı ve çampın imal eden 70 işçinin çalıştığı İyayesinde 5 aydır süren sendika mücadelesi sonunda başonaya ulaştı. Maden-İş sendikası toplu sözleşme hakkını aldı.

Yatmış (70) işçiden 35'inin 18 yaşından küçük olduğu bu işyerinde çalışma şartlarının kötü olması nedeniyle sık, sık iş kazası olmaktadır. Kazaya uğrayan işçiler tazminat bile alamamaktadırlar. Bu şartlar altında Maden-İş sendikasına üye olmaya karar veren işçiler 1,5 (birbuçuk) günlük direnişten sonra 5 ay için bir müddetleli nihavet başonaya ulaştılar. Çoğunluğu asgari ücretle çalışan Maden-İş üyesi TOT işçileri adına Maden-İş'in yaptığı toplu sözleşme görüşmelerinde TOT işvereni cevap vermedi.

CAPAMARKA İŞÇİLERİ ÖRGÜTLENDİLER, DİZİLENDİLER, KAZANDILAR!

Kartal Capamarka işçileri, patronla işbirliği yaparak yıllardır işçi sınıfına ihanet eden patron sendika Birleşik Gıda - İş'ten ayrılarak topluca DISK'e bağlı Gıda - İş'e geçerek örgütlendiler. DISK'e geçmekle sorunlarının tamamen çözümlenmeyeceğini, bilincindeki Capamarka işçileri, patron ve son sendikamızın baskılarına karşı direniş güçleri ve üç günlük direnişleri sonunda, sendikal eğitimlerinden dolayı işçi sınıfına, baskı yapmamasını, yeni işçi alınmasında eski işten atılanları işe alınmasını, kendilerinin sevecekleri temsilcilerinin patron tarafından tanınmasını ve direnişte geçen sürenin ücretlerinin kesilemeyeceğini patrona kabul ettirdiler. Capamarka işçileri mücadelesi süresince TSİP'i yanlarında buldular ve sorunlarını TSİP'de tartışarak karara bağladılar.